

Món de l'art Museu Abelló

Abelló comenta una pintura de J. Mir

La foto de Joan Abelló, pensatiu, mentre ens comentava una pintura de Joaquim Mir, palesa un comportament cultural. Un museu és el fruit d'un intens comportament cultural i esdevé un llegat al seu poble. El Museu Abelló serà vertaderament un llegat cultural d'una àmplia panoràmica artística, amb obres dels més importants representants de les arts catalanes, espanyoles i estrangeres. Abelló li ha donat molta importància a l'obra artística del Vallès, col·leccionant-ne obres dels més significats artistes. La formació del Museu ha estat el fruit d'un gran treball. El treball d'una persona que té una gran fe en la cultura i en la força social de l'art. El marc del Museu el configuren un conjunt de cases que han estat degudament transformades. L'altre treball ha consistit en reunir una extraordinària col·lecció de pintures, escultures, dibuixos, ceràmiques, i un gran nombre d'objectes directament i indirecta relacionats amb l'art. Quan obrirà les portes al públic aquest nou museu? El seu creador espera en un termini no pas massa llunyà, però la burocràcia és llarga i la feina crea cada dia nous problemes. El Museu Abelló no és una promesa, és una realitat viva, que mentre es treballa en el camp de la legalització, la seva vitalitat va fent-se més gran. Però allò que és veritablement extraordinari és l'entusiasme del seu creador, en Joan Abelló, que amb una paciència de formiga estalviadora ha anat recollint una excel·lent col·lecció, que sense ser espectacular, esdevé molt interessant perquè és significativa. El Museu Abelló serà un nou museu a la comarca del Vallès Oriental, amb unes característiques molt definides, essent-ne la primera el seu caràcter d'empresa privada. És el fruit del treball d'una persona, de les seves relacions nacionals i estrangeres, del seu art i de la seva estimació envers el poble que el va veure néixer. Una altra característica definidora és que és fruit de l'amistat. Dalí, Picasso, Manolo...

Josep R. Mirall

Joan Abelló Prat

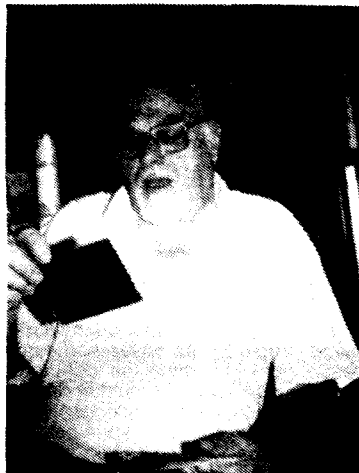
pintor del silenci eloqüent exposa a la biblioteca de Mollet

La Informàtica un col·laborador indispensable

El diàleg amb Joan Abelló, quan el tema és l'art, genera un seguit de vivències alligadores que esdevenen un viatge històric. Recordem que estem dialogant amb un gran viatger. Aquesta vegada, el diàleg n'és el fruit de l'exposició que presenta a l'acabada d'inaugurar biblioteca de Mollet. Catorze pintures de gran format, i que pertanyen a èpoques diferents, configuren la mostra de caire antològic. Abelló ens en féu un breu comentari de cadascuna, comentari que esperem poder fer-vos arribar amb motiu d'un proper esdeveniment cultural protagonitzat per l'artista de Mollet. Recordarem els títols de les catorze obres que durant tres mesos restaran exposades a la biblioteca i els ressenyarem per ordre cronològic: "L'automòbil de Roche" (1969), "Tres felices vagabundos" (1976), "Clar de lluna al jardí de la rectoria" (1978), "Màscares orientals" (1979), "Carnaval a Rio" (1986), "Coll de Narbó. Pantà d'Oliana" (1988), "Coll de Narbó" (1988), "Intimitat" (1988), "El descobriment i conquesta d'Amèrica" (1989), "Flors

Gogh, Ensor, Kokotschka i Soutine. Pintor internacional ha exposat i treballat a França, Anglaterra, Bèlgica i Estats Units. Ara, a Mollet, enfeinat en l'organització del Museu que ha de portar el seu

Cada pintura la seva diapositiva

nom, continua treballant intensament i creant noves obres. En la visita que ens convidà a fer al Museu per ensenyar-nos les millo-

Observant el sostre de la Sala Abelló

al jardí de l'estudi" (1990). "Homenatge a la Bette Davis" (1990). "Carnaval a Cadaqués" (1990) i "Girasols al meu pati" (1990).

La seva escola

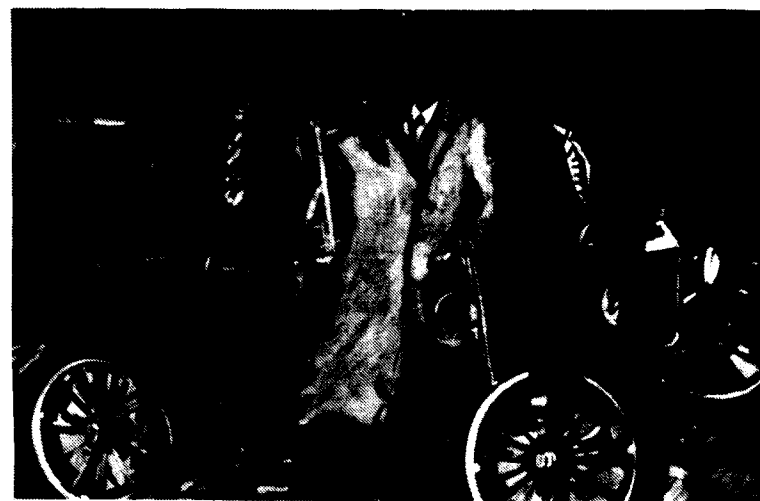
Es conserven dibuixos de quan en Joan només tenia deu anys, indicadors de la seva vocació artística. Grans mestres de la pintura es descobreixen en la pintura de Joan Abelló que estudià a l'Acadèmia Baixas i assistí al Cercle Artístic. Pere Pruna, Joaquim Mir i Carles Pellicer deixaren la seva petja en l'art del nostre artista. Entre els estrangers, han influenciat la seva obra, Nolde, Van

Les fotos d'aquesta pàgina

Palesen un document gràfic de la nostra visita en relació amb la tasca del pintor i una mostra de l'obra presentada a la biblioteca de Mollet. La darrera vegada que vàrem visitar l'artista ens va convidar a visitar les estances que han de configurar el Museu Abelló. Aquesta vegada tingué força d'interès en mostrar-nos les darreres novetats: la Sala Abelló i la

"Coll de Narbó" 1988 (97 x 130 cm)

"L'Automòbil de Roche" 1969 (150 x 180 cm)

"Tres felices vagabundos" 1976 (190 x 130)

nització, control i conservació estigui llesta, la seva obertura esdevindrà una vertadera festa cultural de Mollet i de tot el Vallès Oriental.

Pintor del Silenci

Santos Torroella en "l'Enciclopèdia Vivent de la Pintura i Escultura Catalanes" hi escriu: "No solament l'obra, sinó tota l'existència està impregnada d'una càlida humanitat, pròpia dels éssers que es forjaren a si mateixos en silenci". Quan parlo amb Joan Abelló sento una estranya sensació que no sabria explicar-me. Les paraules de Santos Torroella m'han obert la finestra. Joan Abelló és un gran conversador, però les seves paraules no destueixen el silenci interior, ans tot el contrari, en construeixen el seu marc. El

Joan Abelló és un extraordinari conversador

Sala Dalí, com la darrera adquisició per al fons del Museu. El Museu encara no ha estat inaugurat. Quan els requisits legals donin la llum verda i tota la tasca d'orga-

silenci interior ens ensenya a comprendre l'art a redós de la paraula alligadora.

Joan Sala i Vila

